

Den næſte Sag paa Dagsordenen var:

Eneſte Behandling af Forſlag til Lov om Theaterdrift i Kjøbenhavn.

(3die Behandling findes i Tidenden, Sp. 5460 ff. Lovforſlaget, ſom vedtaget af Landſtthinget, i Tillæg C., Udvalgets Erklæring i Tillæg B.)

Der var ikke ſtillet noget Vædringsforſlag.

Lovforſlaget ſom Helhed ſattes under Forhandling.

Ordføreren (Brandes): Landſtthinget har vedtaget det af Folkethinget overſendte Forſlag med en ganſke ringe Vædring i § 2. Den Vædring gaar ud paa, at Beſtemmelsen om Eſtertryksloven af 29de Decbr. 1857, ſom indeholdes i § 2, udvides til ogſaa at omfatte de til Eſtertryksloven ſig ſluttende Tillægslove. Derved vil det Tillæg til Eſtertryksloven, ſom nu er vedtaget af Rigsdagen, ogſaa komme til at gjælde lige overfor dette Lovforſlag, naar det bliver vedtaget. Da dette har været Forudsætningen for Udvalgets Arbejde, og alſaa maatte denne Tilſpøining ikke have været nødvendig, efterſom den ligger i ſelve Lovens Ord, kan jeg anbefale, at man vedtager Forſlaget, ſom det nu foreligger. Jeg ſkal alſaa ſom Ordfører for Udvalget indſtille dette til det høie Thing.

Da ingen flere begjærede Ordet, var Forhandlingen ſluttet.

Lovforſlaget (ſe Tillæg C) vedtoges enſtemmig med 77 Stemmer.

Det vil nu blive tilſtillet Statsraadet.

Den næſte Sag paa Dagsordenen var:

Eventuelt: Eneſte Behandling af Forſlag til Bygningslov for Staden Kjøbenhavn.

(3die Behandling findes i Tidenden Sp. 4657; Lovforſlaget, ſom vedtaget af Landſtthinget, i Tillæg C., Udvalgets Erklæring i Tillæg B.)

Udenfor Udvalgets Erklæring var der intet Vædringsforſlag ſtillet.

Formanden (Høgſbro): Forlanges der Aſtemming over Sagens Foretagelse? (Ophold.) Da dette ikke er Tilfældet, er Samtykket dertil givet, og jeg ſætter da de ſtillede Vædringsforſlag, den Paragraf, hvortil de ere ſtillede, ſamt Lovforſlaget ſom Helhed til Forhandling under Et.

Ordføreren (D. Chriſtensen): Efterſom denne Sag har udviklet ſig i denne Samling, havde jeg forudſat, at denne Sags eneſte Behandling kunde indſtrænke ſig til meget lidt, men efterſom det viſer ſig, at Udvalget i ſin Erklæring ikke har kunnet ſlutte ſig ſammen om det af Landſtthinget nu vedtagne Lovforſlag, tror jeg dog, uagtet det er en Lov af et temmelig indſtrænket Omraade, idet det nemlig kun dreier ſig om Kjøbenhavn, og derfor ikke kan have almen Interesſe for det høie Thing, at jeg er nødt til i min Egenſkab af Ordfører at dvæle lidt ved denne Sags Behandling. Forholdet er jo nemlig det, at her i Folkethinget ſik denne Lov en meget omfattende Behandling, ſom førte til, at vi ſtillede over 100 Vædringsforſlag. Med Henſyn til diſſe er Landſtthinget gaaet os i Møde paa mange vigtige og indgribende Punkter. Nu mener et Mindretal her, at Loven for det aller vigtigſte Forhold er ført tilbage til den oprindelige Skikkelse, nemlig angaaende Tilſynet af Bygningsautoriteterne. Dette Mindretal udtaler, at uagtet det her i Folkethinget er vedtaget ſaa at ſige enſtemmig — det dreiede ſig om, at Bygningsinſpektorsinstitutionen ſkulde udgaa af ſin Virkſomhed, og at i Hovedſagen Tilſynet ſkulde henlægges til et ſamlet Bygningskontor — uagtet det er vedtaget ſaa at ſige enſtemmig i Folkethinget, og vi have lagt ſtor Vægt paa det, er det dog blevet forandret i Landſtthinget, og Tilſynet er bragt tilbage til den nuværende Forretningsgang. Denne Tanke er ikke aldeles korrekt fremsat, og derfor er jeg ikke i Stand til at ſlutte Forhandlingerne uden at fremkomme med nogle oplyſende Bemærkninger. Forholdet var nemlig det, at før havde Bygningsinſpektorerne hver i ſit Diſtrikt en temmelig fri Raadighed, med Undertagelse af, hvad der fremgik af deres Inſtruxer, ſom maatte ikke altid være ſaa fyldeſtgjørende, ſom de burde være. Nu er det indlyſende, at i Folkethinget har det ikke været vor Opgave at aſtaffe en Inſtitution, fordi de Perſoner, der beſtyrede den, ikke fuldt ud røgtede deres Hverv til det ſtore Publilums Tilfredsſtillelſe. Vor Opgave